

RAKENNUSALAN TAPAHTUMIA

Sisältö

- **RAKENNUSKOhteita ja alan tapahtumia** s. 2
- **MOOTTORITEIDEN RAKENTAMINEN** s. 9
- **RAUTATEIDEN RAKENTAMINEN** s. 11
- **RAKENNUSALAN HALLINTO** s. 15
 - Ministeriöt
 - Rakennushallinto
 - Tiehallinto
 - Rautatiehallinto
 - Vesistö- ja vesiliikennehallinto
 - Ilmailuhallinto
 - Ajoneuvohallinto
 - Liikennevirasto
 - Liikenneturvallisuusvirasto (Trafi)
 - ELY-keskukset
 - Pääkaupunkiseudun liikenne- ja ympäristöhallinto
- **RAKENNUSALAN HENKILÖJÄRJESTÖJÄ** s. 20
- **RAKENNUSALAN ALAKOHTAISIA JÄRJESTÖJÄ** s. 21
- **RAKENNUSALAN OPETUS** s. 22
- **RAKENNUSALAN LEHTIÄ** s. 23
- **RAKENNUSALAN VIENTIHANKKEITA** s. 24

RAKENNUSKOhteita ja alan tapahtumia

-1900-luku

- Kansallisteatteri 1902 (Onni Tarjanne)
- Hvitträsk, Kirkkonummi, 1903 (Gesellius, Lindgren, Saarinen)
- Teknillisen Korkeakoulun Ylioppilaskunnan rakennus (Vanha Poli) 1903 (Karl Lindahl, Valter Thomé)
- Ensimmäinen valtion betonitalo, Viipuri, 1905
- Suvilahden höyryvoimalaitoksen betoninen rakennus, Helsinki, 1908
- Ensimmäinen teräsbetonisilta, Loviisa-Vesijärvi -radan ylikulkusilta Harjukadulla Lahdessa, 1909. Suunnitteli ja rakensi Otto Weyerstall, Helsingin Sementti- ja Asfalttiliike.
- Helsingissä ensimmäiset sähköraitiovaunut 1900; kantakaupungin viimeinen hevosvetoinen raitio- linja lopetettiin 1901
- Turussa sähköraitiotie 1908, lopetettiin 1972
- Tampereen tuomiokirkko 1907 (Lars Sonck, seinämaalausten tekijänä Hugo Simberg)

1910-luku

- Outokummun kuparimalmio löydettiin 1910
- Suomen ensimmäinen vesitorni, Hangon vesitorni, 1910
- Ensimmäiset jätevedenpuhdistamot Lahteen ja Helsinkiin 1910
- Kallion kirkko 1912 (Lars Sonck)
- Viipurin raitiotieverkon kolme ensimmäistä linjaa 1912, lopetettiin 1957
- Insinöörikilta (myöh. Rakennusinsinöörikilta) (IK) 1913
- Kansallismuseo avattiin 1916 (Gesellius, Lindgren, Saarinen); rakennettiin 1905-1910
- Helsingin päärautatieasema vihittiin 1919 (Eliel Saarinen); rakennustyöt oli aloitettu jo 1905
- Pääkaupunkiseudun suuret linnoitustyöt 1914-1917
- Pöytävuoren ratatunneli, Lievestuore, 1918

1920-luku

- Vuonna 1921 eduskunta hyväksyi esityksen voimalaitoksen rakentamisesta Imatrankoskeen. Rakennustyöt aloitettiin seuraavana vuonna. Voimalaitoksen ensimmäinen osa valmistui vuonna 1929 ja käsitti 3 koneistoa. Neljäs koneisto valmistui vuotta myöhemmin. Viides ja kuudes koneisto valmistuivat vuosina 1936-1937. Seitsemäs ja samalla viimeinen koneisto valmistui 1951. Voimalaitoksen kokonaisteho oli tällöin 156 MW, nykyään 192 MW
- Suomessa toukokuussa 1922 käyttöön autojen ja moottoripyörien katsastuspakko
- Eduskuntatalon rakentaminen 1926-1931 (Johan Sirén)
- Ensimmäiset emulsiosepellykset Suomessa Helsingin Eirassa 1926
- Suomen ainoa 1-nivelinen holvirakenne, Tampereen Hämeensilta, 1929. Suunnittelija Tampereen kaupungin rakennuskonttori ins. E. R. Erikssonin voittaneen suunnittelukilpailuehdotuksen pohjalta. Rakentaja Helsinkiläinen Oy Constructor Ab.
- Silta- ja rakennetekniikan kansainvälinen yhdistys (IABSE) perustettiin Sveitsissä 1929
- Raidesepeliä otettiin ensimmäisen kerran maassamme käyttöön; tämä tapahtui rantaradalla
- Kymmenvuotiskausi, jolloin ratoja valmistui ratakilometreissä eniten 1900-luvulla, 1 023 km. Vuonna 1920 ratoja oli yhteensä 3 987 km, v.1930 5 010 km.

1930-luku

- Asfaltti kuumapäällysteenä käyttöön 1930
- Stockmannin tavaratalo 1930, Helsinki, (Sigurd Frosterus)
- Ahveniston parantola, Hämeenlinna, 1932 (Toivo Paatela)
- Paimion parantola 1933 (Alvar Aalto)
- Helsingin Naistenklinikka 1934 (Jussi Paatela)

- Jalo N. Syvähuoko kehitti ja patentoi oman betonitiekoneistonsa vuosina 1930–1931
- Viipurin kirjasto 1935 (Alvar Aalto)
- Hotelli Pohjanhovi, Rovaniemi, 1936 (Märta ja Pauli Blomstedt)
- Vuonna 1918 tuhoutuneen Turun kasarmin paikalle Heikinkadun varteen väliaikainen, nyttemmin suojeltu rakennus Lasipalatsi 1936 (Viljo Revell, Heimo Riihimäki, Niilo Kokko)
- Helsingin tuloteiden rakentaminen ja päällystäminen
 - o asfalttipäällysteinen Haaga-Pitäjänmäki, 2 km, 1930
 - o betonipäällysteinen Pitäjänmäki-Leppävaara, 2 km, 1931
 - o betonipäällysteinen Leppävaara-Viherlaakso, 4 km, 1934
 - o asfalttipäällysteinen Helsinki-Hyrylä, 7 km, 1934-1936
 - o Jorvaksentielle asfalttipäällyste 1938
- Jorvaksentien neljä rakennusvaihetta: ensimmäinen kaksikaistaisena Helsinki-Jorvas 1933–1937, toinen moottoritienä 1961-1969 (Lapinlahden silta 1965), kolmas Otaniemi-Tapiola -jakson uudet liittymäjärjestelyt 1991-1994 ja neljäs Kivenlahti-Kirkkonummi moottoritienä 2010-2013
- Asfaltti Osakeyhtiö Lemminkäinen rakennutti ensimmäisen kotimaisen asfalttiaseman 1934 Aleks Kiven kadulle Helsingissä
- Ensimmäinen TVH:n itse rakentama suuri silta, Naantalinsalmen (Ukko-Pekan) silta Naantalissa, 1934. Suunnittelija ins. E. Lappi-Seppälä, TVH:n siltaosasto. Rakentaja Turun tie- ja vesirakennuspiiri.
- Viipurin ”pilvenpiirtäjä” (Vakuutusyhtiö Karjalan pääkonttori) 1939-1943 (Olli Pöyry)
- Malmin lentokenttä 1936, kiitoradat ja asemataso päällystettiin sementtibetonilla 1939; lentokenttä päätettiin purkaa ja muuttaa asuinalueeksi Helsingin kaupunginvaltuuston päätöksellä 30.3. 2016
- Färjsundin silta Ahvenanmaalla 1937. Pääjanne, 130 metriä, Suomen toiseksi pitkäjänteisin betonirakenne. Suunnittelija tekn. tri Hjalmar Granholm Tukholmasta. Rakentaja Monberg & Thorsen Ab Tukholmasta. Sillan levantämis- ja vahvistamissuunnitelman v. 1979 laativat dipl.ins. Jouni Nieminen ja tekn. lis. Heikki Rautakorpi Ins.tsto Y-Suunnittelu Oy:stä ja työn toteutti v. 1980 Myllymäen Maanrakennus Oy.
- Helsingin olympiastadion 1938 (Yrjö Lindegren, Toivo Jäntti)
- Sunilan sellutehdas, Kotka, 1938 (Alvar Aalto); valittiin aikoinaan maailman kauneimmaksi tehdasrakennukseksi

1940-luku

- Kemin kaupungintalo -vesitorni 1940 (Bertel Strömmer)
- Salpalinjan rakentaminen 1940-1944 enimmillään 35 000 miehen voimin
- Saksalaiset rakennusjoukot päällystivät Porin lentokenttensä kaksi kiitorataa täysimeyttämällä tarvalla vuosina 1941-1942
- Pellonraivauksia 3 000 km²
- Sodan tuhojen korjaaminen, mm. Lapin sillat
- 1945-1960 rakennettiin 17 ja 1960-luvulla 10 yli 20 MW:n voimalaitosta
- Sodassa tuhoutuneen Rovaniemen Hotelli Pohjanhovin tilalle uusi rakennus 1947 (Aulis E. Härmäläinen)
- Lastenlinna 1948 (Elsi Borg, Otto Flodin, Olavi Sortta)
- Puijon suurmäki 1949
- Isohaaran voimalaitos, Keminmaa, 113 MW, 1949
- Vuoden 1949 lopussa Suomessa oli 56 167 autoa eli sama määrä kuin vuonna 1939

1950-luku

- Helsingin Kauppakorkeakoulun uusi päärakennus (Woldemar Baeckman, Hugo Harmia) 1950
- Ensimmäinen betonielementtitehdas 1951
- Ensimmäiset liikennevalot 1951 Helsingissä
- Rakennusinsinööriyhdistys, nykyinen RIL, julkaisi ensimmäiset kansalliset asfalttinormit 1951
- Valmistumisajankohtanaan Suomen suurin voimalaitos Oulujoen Pyhäkoski, Muhos, 1951
- Helsinki-Vantaa -lentoasema 1952
- Teollisuuskeskus Oy (Eteläranta 10, Palace-ravintola ja -hotelli) (Viljo Rewell)

- Valtion kaikki oikeudet vesivoimaan Kemijoessa luovutettiin Kemijoki Oy:lle 1952
- Otaniemen Teekkarikylä vihittiin käyttöön 1952
- Pohjois-Karjalan keskussairaala (Joensuu) 1953 (Jussi Paatela, Olli ja Marja Pöyry)
- Petäjaskosken voimalaitos, Rovaniemi, 182 MW, 1957
- Vihannin kaivos 1953; kaivoksella oli maailman toiseksi korkein kaivostorni, 87 m maanpinnasta
- Otanmäen kaivos 1953; toiminta päättyi vuonna 1985
- Suomen ensimmäinen tai ensimmäisiä liukuvalutekniikalla toteutettu asuinkerrostalo, 11-kerroksinen Mäntytorni Tapiolassa, 1954
- Keski-Suomen keskussairaala, Jyväskylä, 1954 (Jonas Cedercreutz, Helge Railo)
- Savonlinnan keskussairaala 1955 (Matti Välikangas)
- Etelä-Karjalan keskussairaala, Lappeenranta, 1955 (Ragnar Wessman)
- Vaasan keskussairaala 1955 (Inkeri ja Erkki Linnasalmi)
- Säynätsalon kunnantalo 1952 (Alvar Aalto)
- Kansaneläkelaitoksen pääkonttori, Helsinki, 1956 (Alvar Aalto)
- Jyväskylän yliopiston päärakennus 1956 (Alvar Aalto)
- Kolmen ristin kirkko, Vuoksenniska, 1957 (Alvar Aalto)
- Kulttuuritalo, Helsinki, 1958 (Alvar Aalto)
- Summan paperitehdas, Hamina, 1958 (Alvar Aalto)
- Varkauden asuintalo-vesitorni 1956 (Kalevi Väyrynen)
- Lauttasaaren vesitorni, Helsinki, 1958; torni purettiin 2015
- Kuopion yliopistollinen sairaala 1958 (Veikko Larkas, Jaakko Paatela)
- Ensimmäiset kaivinpaalupatoseinät Suomessa
- Öljysora 1958; 1980-luvun alussa öljysoran osuus päällystetyistä teistä oli 80 %
- Pirttikosken voimalaitos, Rovaniemi, 131 MW, 1959
- Seitakorvan voimalaitos, Kemijärvi, 130 MW, 1959
- TKK:n rakennusinsinööriosasto Otaniemessä 1959
- Pohjanmaan laajat vesistöjärjestelyt, jotka jatkuivat 1980-luvulle; ensisijaisena tavoitteena oli tulvasuojelu
- Paperitehtaiden rakentaminen sodanjälkeisessä Suomessa
- Kymmenvuotiskausi, jolloin maanteitä valmistui tiekilometreissä eniten, 4 719 km. Koko päätieverkko rakennettiin lähinnä työllisyystöinä uudelleen. Vuonna 1959 töissä oli 43 000 henkilöä. Vuonna 1950 maanteitä oli yhteensä 32 489 km ja vuonna 1960 37 208 km. Vuonna 1954 valtio laski liikkeelle tieobligatiolainan päällystämisen rahoittamiseksi, koska työtömyysmäärärahoja sai käyttää vain talvella. Sijoittajat saivat valita, minkä lueteltujen tieosuuksien kunnostamiseen he rahansa antoivat.

1960-luku

- Lakeuden risti, Seinäjoki, 1960 (Alvar Aalto)
- Valajaskosken voimalaitos, Rovaniemi, 101 MW, 1960
- Seinäjoen kaupungintalo 1962 (Alvar Aalto)
- Enso-Gutzeitin pääkonttori, Helsinki, 1962 (Alvar Aalto)
- Tampereen yliopistollinen sairaala 1962 (Erkki Helamaa, Veijo Martikainen)
- Kättilöopisto, Helsinki, 1960 (Matti Välikangas)
- Sääksmäen silta 1963 ja Kirjalansalmen silta 1964; molemmat riippusillat suunnitteli tanskalainen Insinööritoimisto Chr. Ostenfeld & W. Jønson
- Suomen ensimmäinen jäähalli, Tampereen jäähalli, 1965
- Ossauskosken voimalaitos, Tervola, 1965, 124 MW
- Helsingin yliopistollinen sairaala (ns. Hilton) 1965 (Jaakko Paatela, Reino Koivula)
- TKK:n päärakennus Otaniemessä 1964 (Alvar Aalto)
- Helsingin jäähalli 1966
- Jätevedenpuhdistamoiden laajamittainen rakentamisohjelma sekä yhdyskuntien että teollisuuden jätevesien käsittelemiseksi käynnistyi. Keskeisenä tavoitteena oli biologisen hapenkulutuksen vähentäminen. Ohjelma jatkui laajana koko 1970-luvun ajan.
- Kalevan kirkko, Tampere, 1966 (Reima Pietilä)
- Dipoli Otaniemessä 1966 (Reima Pietilä, Raili Paatelainen)

- TKK:n rakennusinsinööriosaston laboratoriosiipi Otaniemessä 1967
- Lokan tekoallas, Sodankylä, 1967
- Kymenlaakson keskussairaala, Kotka, 1967 (Jaakko ja Veli Paatela)
- Turun yliopistollinen sairaala 1968 (Martta ja Ragnar Ypyä)
- Kainuun keskussairaala, Kajaani, 1968 (Reino Koivula)
- Vuosina 1845–1856 rakennetun Saimaan kanavan kolmas rakentaminen vuosina 1963–1968. Toinen rakentaminen 1927–1939 oli jäänyt kesken sodan takia.
- Temppeleaukion kirkko, Helsinki, 1969 (Timo ja Tuomo Suomalainen)
- Suomen ensimmäinen ajoneuvoliikenteelle tarkoitettu liimapuupalkkisilta, Ahvenlahden silta, Kemijärvi, 1969. Suunnittelija dipl.ins. Erkki Anttila.
- Helsingin kaupunginteatteri 1967 (Timo Penttilä)
- Maanalaiset öljyvarastot 1960-, 1970- ja 1980-luvuilla
- Pispalan uittotunneli, Tampere, 1968; tunnelia ei koskaan käytetty uittoon, mutta myöhemmin veneiden kuljettamiseen
- Haukilahden vesitorni, Espoo, 1968
- Sähköjunaliikenne aloitettiin ensimmäisenä Suomessa Helsingin ja Kirkkonummen välillä 1969
- Keski-Pohjanmaan keskussairaala, Kokkola, 1969 (Erkki Helamaa, Veijo Martikainen)
- Helsingin kaupunginvaltuusto päätti metron ensimmäisen vaiheen (Rautatien-Itäkeskus) rakentamisesta 1969

1970-luku

- Siikajoen vesistön säännöstelyyn liittyvä Uljuan tekojärvi ja voimalaitos 1970
- Porttipahdan tekoallas, Sodankylä, 1970
- Parkanon teräsrakenteinen vesitorni 1970,
- Avoin elementtijärjestelmä BES 1971,
- Näsinneula, Tampere, 1971
- Finlandiatalo, Helsinki, 1971; kongressisiipi 1975 (Alvar Aalto)
- Suomenojan voimalaitos, Espoo, 1972, 358 MW
- Naantalin voimalaitos 1972, 290 MW
- Oulun yliopistollinen sairaala 1973 (Reino Koivula)
- Länsi-Pohjan keskussairaala, Kemi, 1973 (Eva ja Jaakko Paatela)
- Nesteen pääkonttori (Raaden hammas) Espoon Keilaniemessä 1976 (Castren-Jauhiainen-Nuuttila)
- Kyläsaaren jätevedenpuhdistamo, Helsinki; sai RIL:n ensimmäisen ”Vuoden rakennusinsinöörityö” -palkinnon (nykyisin RIL palkinto)
- Pohjanlahden länsisilta, Tammisaari, 1972, valmistuessaan Pohjoismaiden suurin läppäsilta. Suunnittelija Ingenjörbyrå Kjessler & Mannerstråle Ab, Tukholma. Rakentajat Vesto Oy (alusrakenne), Valmet Oy:n Pansion tehdas (teräsrakenteet)
- Myllysilta, Turku, 1975. Silta purettiin sen suuren painuman (1,3 m) ja romahdusvaaran vuoksi kesällä 2010. Suunnittelija dipl.ins. Matti Ollila, Ins.tsto Eero Paloheimo & Matti Ollila. Rakentaja Syvärakenne Oy. Tilalle rakennettiin uusi silta, joka avattiin 2011. Suunnittelija WSP Finland Oy. Rakentaja Ins.tsto Seppo Rantala Oy.
- Myyrmäen vesitorni, Vantaa, 1973; Suomen ainoa ns. Örebro-menetelmällä rakennettu vesitorni
- Ydinvoiman rakentaminen: Loviisa 1 1971–1977, 496 MW; Loviisa 2 1972–1980, 496 MW, Olkiluoto 1 1974–1978, 880 MW ja Olkiluoto 2 1975–1980, 880 MW
- Hanasaaren B-voimalaitos 1974, 212 MW
- Lahden Kymijärven voimalaitos, 195 MW, valmistui öljykäyttöisenä 1975; kivihiilen käyttö mahdolliseksi 1982, maakaasun 1986; kaasutinlaitos 1998, jossa polttoaineena biomassa ja kierrätyspolttoaineet
- Martinlaakson voimalaitos, Vantaa, 1975, 175 MW
- Kluuvin ruhjeen rakennustyöt jäädytysmenetelmällä Helsingin Metrossa 1976–1978
- Helsingin messukeskus 1975
- Sipoonlahden silta Helsinki-Porvoo –moottoritieillä 1975, rakentamisvaiheessa Suomen kallein silta. Suunnittelijat civ.ins, Gerner Jörgensen, dipl.ins. Bertel Simonsen, dipl.ins. Aarne Jutila, KM-Insinööritoimisto Oy. Rakentaja Oy Finnbetoni Ab.

- Myllysilta, Turku, 1975. Silta purettiin sen suuren painuman (1,3 m) ja romahdusvaaran vuoksi kesällä 2010. Tilalle rakennettu uusi silta, joka avattiin 2011.
- Taivalkosken voimalaitos, Keminmaa, 133 MW, 1976
- Päijät-Hämeen keskussairaala, Lahti, 1976 (Helge Railo)
- Jorvin sairaala, Espoo, 1976 (Reino Koivula)
- Satakunnan keskussairaala, Pori, 1977 (Veijo Martikainen)
- Raahan Honganpalon teräsrakenteiset vesitornit 1976-
- Ristin kirkko, Lahti, 1978 (Alvar Aalto)
- Kanta-Hämeen keskussairaala, Hämeenlinna, 1979 (Marja ja Erkki Wirta)
- Pasilan virastokeskus, Helsinki, 1970- ja 1980-luvuilla
- Merihaka Helsinkiin 1973-1986
- Kotkan ensimmäinen suursatama Hietanen rakennettiin useassa vaiheessa vuodesta 1970 alkaen aina seuraavalle vuosituhannelle asti
- RIL-palkinnot 1970-luvulla
 - o Kyläsaaren puhdistamo, Helsinki (1972)
 - o Mansikkakosken silta, Imatra (1974)
 - o Loviisan voimalaitos (1977)

1980-luku

- Lähes 10 vuotta rakenteilla ollut, 120 km pituinen Päijänne-tunneli, valmistui vuonna 1982
- Vuotson kanava, Sodankylä, 1981
- Metroliikenne välillä Rautatientori-Itäkeskus Helsingissä alkoi 1982. Muut asemat Hakaniemi, Kuloosaari, Herttoniemi ja Siilitie. Sörnäinen 1984, Kaisaniemi 1995 (Helsingin yliopisto 2015), Kalasatama 2007. Metro Kamppiin 1983, Myllypuroon ja Kontulaan 1986, Mellunkylään 1986, Ruoholahteen 1993, Vuosaareen 1998.
- Salmisaaren B-voimalaitos 1984, 163 MW
- Mikkelin keskussairaala 1985 (Marja ja Erkki Wirta)
- Lapin keskussairaala, Rovaniemi, 1988 (Reino Koivula)
- Tampereen Koskikeskus 1988 (Antti Tähtinen)
- Pohjoismaiden ensimmäinen rautateiden liittorakennepalkkisilta, Lassinkosken ratasilta, Halikko, 1988.
- Mussalon syväsataman, Kotka, ensimmäinen vaihe 1989, myöhemmin useita laajennuksia
- Suomen ensimmäinen tieliikenteen vinoköysisilta, Jätkänynttilä (Kemijoen silta), Rovaniemi, 1989. Suunnittelija: ins. Algot Kettunen, dipl.ins. Esko Järvenpää, Ins.tsto Suunnittelukortes Oy.. Rakentaja Ruotsalainen BPA Bygg NORRA AB.
- Tiedeokeskus Heureka, Vantaa, 1988 (Mikko Heikkinen, Markku Komonen)
- Tampereen kaupungin pääkirjasto Metso 1986 (Reima Pietilä)
- RIL-palkinnot 1980 luvulla:
 - o Färjsundin silta, Ahvenanmaa (1981)
 - o Baghdad Conference Palace (1984)
 - o Kostamus-projekti (1986)
 - o Kaisaniemenkatu 1, perustusten uusiminen (1988)

1990-luku

- Tampere-talo 1990 (Sakari Aartelo, Esa Piironen)
- Peijaksen sairaala, Vantaa, 1990 (Pekka Terävä)
- Ensimmäinen, tuulipuisto Korsnäsiin 1991, 4x200 kW
- Rovaniemen Arcticum 1992 (Birch-Bonderup & Thorup-Waade)
- Suomen Kansallisoopperan talo, Helsinki, 1993 (Eero Hyvämäki, Jukka Karhunen, Risto Parkkinen)
- Suomen pinta-alaltaan suurin (20 580 m²) silta, Tähtiniemen silta, Heinola, 1993. Suunnittelija Ins.tsto Suunnittelukortes Oy. Rakentaja YIT-Yhtymä Oy.
- Viikinmäen pääosin maanalainen keskuspuhdistamo, Helsinki, 1994
- Meri-Porin voimalaitos 1994, 565 MW
- Toppilan voimalaitokset 1 ja 2, Oulu, 1995, 195 MW

- Junien kulunvalvonta (JKV) otettiin käyttöön (1995)
- Saimaan (Puumalansalmen) silta, Suomen pitkäjänteisin (140 m) liittorakennesilta, 1995. Suunnittelija dipl.ins. Kalevi Santala, Ins.tsto Pontek Oy. Rakentaja YIT-Yhtymä Oy
- Nopeus 200 km/h käyttöön Suomen rautateillä (1996)
- Raippaluodon silta Mustasaarella, Suomen pisin (1 045 m) ja pitkäjänteisin (250 m) silta, 1997. Suunnittelija tekn. lis. Esko Järvenpää, Suunnittelukortes Oy. Rakentaja Polar Rakennus Oy.
- Kärkisten silta, Korpilahti, 787 m, pääjänne 240 m, 1997. Suunnittelija dipl.ins. Raimo Sormunen, Ins,tsto Sormunen & Uuttu. Rakentaja YIT-Yhtymä Oyj.
- Vuosaaren voimalaitos, Helsinki, 1997, 485 MW
- Vaskiluodon 2-voimalaitos, Vaasa, 1998, 230 MW
- Vihantasalmen silta (Honkahimmeli), Mäntyharju, pinta-alaltaan maailman suurin puusilta (168 m / 2 350 m²), 1999. Suunnittelija dipl.ins. Timo Rantakokko, dipl.ins. Risto Kallio, Ins.tsto Timo Rantakokko & Co. Oy. Rakentaja YIT-Yhtymä Oyj.
- Ensimmäinen elinkaarimallilla toteutettu moottoritie, väli Järvenpää-Lahti, 1999
- Tasavallan presidentin virka-asunto Mäntyniemi, Helsinki, 1993 (Raili ja Reima Pietilä)
- Nykytaiteen museo Kiasma, Helsinki, 1998 (Steven Holl)
- RIL-palkinnot 1990-luvulla:
 - o Jätkäkynttilä, Rovaniemi (1990)
 - o Karhunkorven betonitie, Nurmijärvi (1992)
 - o Tähtiniemen silta, Heinola (1994)
 - o Porvoon kaupungintalon oikaisu (1996)
 - o Suomenojan typenpoistolaitos (1998)
 - o Kämp Galleria ja Hotelli Kämp (Helsinki) (1999)

2000-luku

- Sibeliustalo, Lahti, 2000 (Hannu Tikka, Kimmo Lintula)
- Alholman voimalaitos, Pietarsaari, 2001, 240 MW
- Olkiluodon kolmannen ydinvoimalaitoksen rakentaminen käynnistyi 2005
- Euroopan korkein puurakennus FMO (Finnforest Modular Office), Tapiola, 2005 (Pekka Helin)
- Nopeus 220 km/h käyttöön Suomen rautateillä
- Merikeskus Vellamo, Kotka, 2008 (Rainer Mahlamäki)
- Suomen pisin rautatietunneli, Savion tunneli, 13,5 km, käyttöön (2008)
- Vuosaaren tunneli, 2007 (1 520 m)
- Vuosaaren satama, Helsinki, 2008
- Karnaisten tunneli Turunväylällä, 2009 (2 230 m)

2010-luku

-
- Länsimetro Helsingissä ja Espoossa, rakentaminen alkoi 2009, ensimmäinen vaihe Ruoholahti-Matinkylä 13,9 km/kahdeksan uutta asemaa otettiin käyttöön 18.11.2017. Muut asemat Lauttasaari, Koivusaari, Keilaniemi, Aalto-yliopisto, Tapiola, Urheilupuisto ja Niittykumpu). Länsimetron jatke Matinkylästä Kivenlahteen otettiin käyttöön 3.12.2022. Muut asemat ovat Finnoo, Kaitaa, Soukka ja Espoonlahti
- Keljonlahden voimalaitos, Jyväskylä, 2010, 190 MW
- Forssan voimalaitos 2012, 333 MW
- Suomen pisin maantietunneli, Tampereen rantatunneli, 2 320 m käyttöön (2016)

2020-luku

- Suomen suurimmat tuulipuistot 2022: Kajaani ja Pyhäranta, Piiparinmäki, 28 voimalaa, 157 MW (2021), Simo, Sarvisuo, 27 voimalaa, 151 MW (2021), Teuva, Paskoonharju, 21 voimalaa, 118 MW (2022), Kristiinankaupunki, Metsälä, 34 voimalaa, 117 MW (2017), Haapajärvi, Välikangas, 24 voimalaa, 101 MW (2021). Tuulipuistoja yhteensä n. 180 kpl, voimaloita n. 1 300 kpl, kokonaiskapasiteetti n. 5 600 MW

- Tampereen Raitiotie, 16 km, käyttöön 2021
- Raidejokeri Helsingin Itäkeskus-Espoon Keilaniemi, 25 km käyttöön 2023

RIL-palkinnot 2000 luvulla

- o Sibeliustalo, Lahti (2000)
- o Liikenteen simulointiohjelma HUTSIM (TKK) (2001)
- o Kiinteistö Oy St. Erikin perustusten vahvistaminen, Turku (2002)
- o Pääkaupunkiseudun Jokerilinja (2003)
- o Joensuun Areena (2004)
- o Asunto Oy Arabian Kotiranta, Helsinki (2005)
- o Oulun rakennusvalvonnan laatuprojektit (2006)
- o MERA - energiatehokas kerrostalojärjestelmä (2007)
- o Vuosaaren satama ja liikennejärjestelyt, Helsinki (2008)
- o Kakolanmäen jätevedenpuhdistamo ja biokaasulaitos, Turku (2009)
- o Kempeleen ekokylä (2010)
- o Helsingin musiikkitalo (2011)
- o Auroran silta, Helsinki (2012)
- o Arctia Shippingin kelluva toimistorakennus, Helsinki (2013)
- o Kastellitalo, Oulu (2014)
- o Presidentinlinnan perustukset, Helsinki (2015)
- o Tampereen rantatunneli (2016)
- o Innoroom leikkaussalikonsepti (2017)
- o Taidemuseo ja kulttuurikeskus Amos Rex, Helsinki (2018)
- o Joensuun Lighthouse, Joensuu (2019)
- o Olympiastadionin perusparannus ja uudistus (2020)
- o Helsinki-Vantaan lentoaseman kehitysohjelma (2021)
- o Blominmäen jätevedenpuhdistamo (2022)
- o Raide-Jokeri allianssi (2023)
- o Katajanokan laituri (2024)

MOOTTORITEIDEN RAKENTAMINEN

1960-luku

- Munkkiniemi-Gumböle	1962
- Turku-Raisio	1963
- Ruoholahti-Haukilahti	1965
- Oulun moottoritie	1966
- Jyväskylän moottoritie	1966
- Haukilahti-Suomenoja	1967
- Gumböle-Veikkola	1967
- Koskelantie-Viikki	1967
- Pohjolankatu-Ruskeasanta (kt45)	1967
- Turku-Aura	1968
- Kulju-Tampere	1968
- Hämeenlinnan läpikulku	1968
- Vaasan moottoritie	1968
- Kuopion Kallantie	1968
- Suomenoja-Kivenlahti	1969

1970-luku

- Karhulan läpikulku	1971
- Veikkola- Lohjanharju	1971
- Viikki-Tattariharju (vt4)	1971
- Tattariharju-Boxby (vt7)	1972
- Tampere-Nokia	1973
- Boxby-Drägsby (vt7)	1974
- Tattariharju-Järvenpää	1974
- Jyväskylä-Vaajakoski	1978
- Drägsby-Rita (vt7)	1979

1980-luku

- Vantaankoski-Klaukkala	1988
--------------------------	------

1990-luku

- Hyvinkää-Riihimäki	1990
- Klaukkala-Nurmijärvi	1991
- Nurmijärvi-Hyvinkää	1992
- Riihimäki-Hämeenlinna	1992
- Ruskeasanta-Riihikallio (kt45)	1992
- Kotka-Hamina	1994
- Heinola-Lusi	1996
- Hämeenlinna-Iittala	1996
- Paimio-Turku	1997
- Järvenpää-Lahti	1999

2000-luku

- Iittala-Kulju	2000
- Rita-Koskenkylä	2002
- Muurla-Paimio	2003
- Lahti-Heinola	2005

- Tampereen etel. eritasol.-Ylöjärvi 2008
- Lohjanharju-Muurla 2009

2010-luku

- Kivenlahti-Kirkkonummi 2013
- Koskenkylä-Loviisa 2013
- Loviisa- Kotka 2014
- Haminan ohitustie 2014
- Hamina-Vaalimaa 2018

RAUTATEIDEN RAKENTAMINEN

1860-luku

- Helsinki-Hämeenlinna, 108 km 1862
- Riihimäki-Lahti, 59 km 1869

1870-luku

- Viipuri-Pietari, 129 km 1870
- Lahti-Viipuri, 183 km 1870
- Hyvinkää-Hanko, 149 km 1873 yksityinen
- Kerava-Porvoo, 34 km 1874 yksityinen
- Hämeenlinna-Tampere, 79 km 1876
- Toijala-Turku, 128 km 1876

1880-luku

- Tampere-Vaasa, 306 km 1883
- Simola Lappeenranta, 19 km 1885
- Seinäjoki-Oulu, 334 km 1886
- Pännäinen-Pietarsaari, 11 km 1887
- Kouvola-Kuopio, 273 km 1889
- Suonenjoki-Iisvesi, 7 km 1889

1890-luku

- Kouvola Kotka, 51 km 1890
- Kouvola-Kuusankoski, 4 km 1892
- Viipuri Imatra, 72 km 1892
- Antrea-Sortavala, 139 km 1893
- Sortavala-Joensuu, 133 km 1894
- Imatra-Vuoksenniska, 7 km 1895
- Tampere-Pori, 135 km 1895
- Peipohja-Rauma, 49 km 1897 yksityinen
- Haapamäki- Jyväskylä, 78 km 1897
- Jyväskylä- Suolahti, 41 km 1898
- Pori-Mäntyluoto, 20 km 1899
- Turku-Karjaa, 113 km 1899

1900-luku

- Vilppula-Mänttä, 7 km 1900
- Raahe-Lapaluoto, 6 km 1900
- Lappi-Raahe, 29 km 1900 yksityinen
- Inkeroinen-Hamina, 27 km 1901 yksityinen
- Kuopio-Iisalmi, 85 km 1902
- Pasila-Karjaa, 83 km 1903
- Oulu-Tornio, 129 km 1903
- Uusikaarlepyy-Kovjoki, 12 km 1903
- Loviisa-Vesijärvi, 82 km 1904
- Suolahti-Äänekoski, 9 km 1904
- Iisalmi-Kajaani, 83 km 1904
- Elisenvaara-Savonlinna, 82 km 1908
- Laurila-Rovaniemi, 107 km 1909

1910-luku

- Joensuu-Lieksa, 104 km	1910
- Riihimäki-Loppi, 14 km	1910
- Lieksa-Nurmes, 56 km	1911
- Lohja-Lohjanjärvi, 5 km	1912
- Hyvinkää-Karkkila, 45 km	1913
- Seinäjoki-Kaskinen, 112 km	1913
- Perälä-Kristiinankaupunki, 23 km	1913
- Kiukainen-Kauttua, 14 km	1913
- Pieksämäki-Savonlinna, 105 km	1914
- Huutokoski-Varkaus, 18 km	1914
- Koivisto-Terijoki, 73 km	1916
- Läskelä-Läskelän Joensuu, 6 km	1916
- Jyväskylä-Pieksämäki, 79 km	1918
- Hiitola-Rautu, 107 km	1919
- Tornio-Tornio raja, 2 km	1919

1920-luku

- Outokumpu-Juonjärvi, 12 km	1920
- Kuusankoski-Voikka, 5 km	1921
- Tornio-Karunki, 27 km	1923
- Turku-Mynämäki, 30 km	1923
- Raisio-Naantali, 6 km	1923
- Iisalmi- Kiuruvesi, 34 km	1923
- Matkaselkä-Suojärvi, 108 km	1924
- Jänisjärvi-Harlu, 9 km	1924
- Kajaani-Kontiomäki, 26 km	1924
- Harlu-Läskelä, 8 km	1924
- Mynämäki-Uusikaupunki, 36 km	1924
- Liimatta-Koivisto, 43 km	1925
- Kiuruvesi-Ylivieska, 120 km	1925
- Kaislahti-Uuras, 13 km	1926
- Vuokatti-Sotkamo, 6 km	1926
- Vuokatti-Paltamo, 42 km	1926
- Karunki-Korpikylä, 9 km	1926
- Korpikylä-Aavasaksa, 34 km	1927
- Suojärvi-Naistenjärvi, 32 km	1927
- Oulu-Muhos, 36 km	1927
- Muhos-Utajärvi, 22 km	1928
- Joensuu-Outokumpu, 48 km	1928
- Aavasaksa-Kaulinranta, 7 km	1928
- Lohja-Tytyri, 3 km	1928
- Utajärvi-Vaala, 34 km	1929
- Vilppula-Mänttä, 8 km	1929
- Vuokatti-Nurmes, 85 km	1929

1930-luku

- Liimatta-Valkjärvi, 70 km	1930
- Vaala-Paltamo, 57 km	1930
- Markkula-Kaupinkangas, 10 km	1931
- Kemi-Ajos, 9 km	1931
- Lahti- Heinola, 38 km	1932
- Läskelä-Ala-Uuksu, 55 km	1933

- Pori-Niinisalo, 64 km 1933
- Rovaniemi-Kemijärvi, 83 km 1934
- Lappeenranta-Tainionkoski, 39 km 1934
- Niinisalo-Parkano, 37 km 1935
- Tainionkoski-Elisenvaara, 64 km 1937
- Oulunkylä-Herttoniemi, 9 km 1937
- Parkano-Virrat, 51 km 1937
- Virrat-Haapamäki, 40 km 1938
- Toijala-Valkeakoski, 18 km 1938
- Kontiomäki-Hyrynsalmi, 46 km 1939
- Varkaus-Viinijärvi, 101 km 1939

1940-luku

- Koria-Voikkaa, 12 km 1940
- Haukipudas-Martinniemi, 5 km 1940
- Suojärvi-Äänislinna, 139 km 1941
- Kemijärvi-Salla, 86 km 1942
- Suolahti-Äänekoski, 7 km 1942
- Uuksu-Mäkriä, 110 km 1943
- Simpele-Parikkala, 19 km 1947
- Kovjoki-Uusikaarlepyy, 8 km 1949

1950-luku

- Orivesi- Jämsänkoski, 60 km 1951
- Jämsä-Kaipola, 7 km 1952
- Hyrynsalmi-Laaja, 18 km 1952
- Laaja-Pesiökylä, 10 km 1955
- Murtomäki-Otanmäki, 26 km 1953
- Haapajärvi-Muuras, 23 km 1954
- Pesiojärvi-Ämmänsaari, 18 km 1955
- Äänekoski-Saarijärvi, 30 km 1955
- Pesiojärvi-Kovajärvi, 11 km 1956
- Muuras-Pihtipudas, 25 km 1956
- Siilinjärvi-Sänkimäki, 15 km 1956
- Sänkimäki-Juankoski, 27 km 1957
- Kovajärvi-Vääkiö, 10 km 1957
- Ihala-Viheriäinen, 5 km 1957
- Joensuu-Keskijärvi, 31 km 1957
- Keskijärvi-Tuupovaara, 13 km 1958
- Vääkiö-Taivalniska, 59 km 1959
- Saarijärvi-Kannonkoski, 37 km 1959
- Pihtipudas-Seläntaus, 7 km 1959

1960-luku

- Lahti-Loviisa (leveärait.), 77 km 1960
- Kannonkoski-Keitelelohja, 42 km 1960
- Taivalniska-Taivalkoski, 2 km 1961
- Luumäki-Lappeenranta, 27 km 1962
- Tuupovaara-Herajärvi, 9 km 1963
- Kaulinranta-Kolari, 110 km 1966
- Parikkala-Onkamo, 93 km 1966

- Herajärvi-Ilomantsi, 18 km 1967
- Kolari-Äkäsjoki, 17 km 1967
- Juankoski-Luikonlahti, 25 km 1968

1970-luku

- Parkano-Seinäjoki, 84 km 1970
- Luikonlahti-Sysmäjärvi, 31 km 1970
- Lielähti-Parkano, 70 km 1971
- Olli-Sköldvik, 11 km 1972
- Niesa-Rautuvaara, 10 km 1973
- Vuokatti-Lahnaslampi, 12 km 1974
- Huopalahti-Martinlaakso, 8 km 1975
- Artukainen-Pernon telakka, 3 km 1975
- Kontiomäki-Vartius raja, 93 km 1976
- Jämsänkoski-Jyväskylä, 53 km 1977
- Mynttilä-Ristiina, 21 km 1979

1980-luku

- Mäntyluoto-Tahkoluoto, 11 km 1984
- Juurikorpi-Salmenkylä, 14 km 1984
- Lautiosaari-Elijärvi, 8 km 1985
- Hovinsaari-Mussalo, 5 km 1989

1990-luku

- Martinlaakso-Vantaankoski, 1 km 1991

2000-luku

- Kytömaa-Hakosilta (Lahden oikorata),
63 km 2006
- Kerava-Vuosaari, 19 km 2008
- Murtomäki-Talvivaara, 24 km 2009
- Vantaankoski-Hiekkaharju (Kehärata)
8 km 2015

RAKENNUSALAN HALLINTO

Ministeriöt

1860	Maanviljelys- ja yleisten töiden toimikunta
1892	Kulkulaitostoimikunta
1917	Toimikunnan nimeksi Kulkulaitosten ja yleisten töiden toimikunta
1917	Maanviljelys- ja yleisten töiden toimikunnan nimeksi Maanviljelystoimikunta
1918	Toimikunnan nimeksi Maatalousministeriö
1918	Kulkulaitosten ja yleisten töiden toimikunnan nimeksi Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö
1970	Ministeriöstä Liikenneministeriö ja Työvoimaministeriö
1972	Maatalousministeriön nimeksi Maa- ja metsätalousministeriö
1983	Ympäristöministeriö, johon sisäasiain ministeriöstä siirrettiin ympäristönsuojelu-, kaavoitus- ja rakennusosasto sekä asuntotoimisto
2000	Liikenneministeriön nimeksi Liikenne- ja viestintäministeriö

Rakennushallinto

1811	Yleisten rakennusten intendentinkonttori perustettiin Turkuun
1825	Intendentinkonttori siirrettiin Helsinkiin
1865	Intendentinkonttorin nimeksi Yleisten rakennusten ylihallitus
1936	Yleisten rakennusten ylihallituksen nimeksi Rakennushallitus
1995	Rakennushallituksesta Valtion kiinteistölaitos
1999	Kiinteistölaitoksesta liikelaitos
2001	Liikelaitoksesta Senaattikiinteistöt

Tiehallinto

1799	Kuninkaallinen Suomen koskenperkausjohtokunta (toiminta keskeytyi sodan vuoksi 1808-1816)
1816	Koskenperkausjohtokunta
1840	Johtokunnan nimeksi Tie- ja vesikulkulaitosten johtokunta
1860	Johtokunnan nimeksi Tie- ja vesikulkulaitosten ylihallitus
1887	Ylihallituksen nimeksi Tie- ja vesirakennusten ylihallitus
1921	Tielaki, jonka mukaan maanteiden tienpito siirtyi maanomistajilta valtion kustannettavaksi (24 000km). Kunnossapito tuli lääninhallitusten tehtäväksi nimismiesten, läänin tiemestareiden ja kuntien tielautakuntien avustuksella. Tielautakunnat huutokauppasivat urakat, kesäkunnossapito ja talvikunnossapito erikseen.
1925	Tie- ja vesirakennusten ylihallituksesta Tie- ja vesirakennushallitus (TVH)
1948	Maanteiden kunnossapito lääninhallituksilta TVH:n hoidettavaksi
1954	Uusi laki yleisistä teistä astui voimaan 1958. Sen mukaan tiet olivat maanteitä ja paikallisteitä. Kunnan- ja kylätiet siirtyivät paikallisteinä, joiden kustannuksiin myös kunnat osallistuivat (rakentaminen 20%, kunnossapito 25%) valtion hoitoon (maanteitä v.1970 39 900 km, paikallisteitä 32 000 km).
1964	TVH:sta Tie- ja vesirakennuslaitos (TVL). Siihen kuului keskusvirastona Tie- ja vesirakennushallitus sekä 13 Tie- ja vesirakennuspiiriä.
1970	TVL:n vesistöosasto, hydrologinen toimisto ja erillinen vesistöjen säännöstelytoimisto siirrettiin perustettuun Vesihallitukseen
1990	TVL:stä Tielaitos, kun Vesitieosasto siirtyi Merenkulkuhallitukseen. Tielaitokseen kuuluivat Tiehallitus ja Tiepiirit. Virkamieskollegio korvattiin johtokunnalla, jossa oli puolet ulkopuolisia.
1992	Piiri-insinöörien virkanimikkeeksi Tiejohtaja
1993	Tiehallitus jaettiin keskushallintoon ja palvelukeskuksiin (osastojako lakkautettiin).

	Keski-Pohjanmaan, Kainuun, Pohjois-Karjalan ja Mikkelin tiepiirit lopetettiin.
1996	Kunnat vapautettiin osallistumisesta paikallisteiden kustannuksiin.
1998	Tielaitoksen viranomais- ja tuotantotehtävät erotettiin
2001	Tielaitoksen seuraajiksi perustettiin Tiehallinto ja Tieliikelaitos
2005	Tieliikelaitos siirtyi kaikilta osiltaan vapaaseen kilpailuun
2006	Paikallistiet muuttuivat yhdysteiksi luokiteltuina maanteiksi. Maanteitä oli yhteensä 78 189 km, joista valtateitä 8 579 km, kantateitä 4 694 km, seututeitä 13 480 km ja yhdysteitä 51 436 km.
2007	Tieliikelaitos otti käyttöön aputoiminimen Destia
2008	Destiasta osakeyhtiö
2010	Tiehallinnon keskushallinnon tehtävät siirrettiin Liikennevirastolle ja piirihallinnon tehtävät Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksille (ELY)
2014	Destia Oy yksityistettiin

Rautatiehallinto

1877	Rautatiehallitus perustettiin
1922	Nimi Valtion rautatiet VR käyttöön
1950	VR:n palveluksessa 38 400 henkilöä
1967	Alueellisesti yhtenäiset VR:n liikenne-, rata- ja konepiirit (yht. 8 kpl) perustettiin
1969	Alueellisesti yhteneväiset VR:n rata- ja liikennepiirit (yht. 7 kpl). Konepiirit yhdistettiin Liikennepiireihin.
1970	VR:n palveluksessa 26 500 henkilöä
1985	VR:n rata- ja liikennepiireistä rautatiepiirejä (yht. 7 kpl)
1988	VR:n rautatiepiirit lakkautettiin
1990	VR:stä liikelaitos ja VR jaettiin kirjanpidollisesti liiketoimintaan ja budjettivarojen rahoitettuun radanpitoon. Liikelaitokselle hallitus puheenjohtajana pääjohtaja, muut ulkopuolisia. VR alkoi maksaa valtiolle ratamaksua.
1995	Valtionrautateiden (VR) toiminta päättyi. Muodostettiin valtionyhtiö VR-yhtymä Oy (karkeasti aik. hallinto- ja talousosasto), jolla oli tytäryhtiöt VR Osakeyhtiö, VR Rata Oy, Rautatieasunnot Oy, Kiinteistö Oy Pasilan asema ja Kokkolan tavaraterminaali. Rautatieliikennettä harjoitti VR Osakeyhtiö (karkeasti aikaisemmat henkilö-, tavara- ja tuotanto-osastot), joka huolehti henkilöliikenteestä (VR Henkilö) ja tavaraliikenteestä (VR Cargo). Radanpidosta huolehti VR Rata Oy (aikaisempi rataosasto). VR Oy:n tytäryhtiöitä olivat autoliikennettä harjoittava Oy Pohjolan Liikenne Ab, kuorma-autoliikennettä harjoittava Transpoint Oy ja asemaravintolatoimintaa harjoittava AVECRA Oy. VR-yhtymälle nimitettiin ulkopuolinen hallitus (5 jäsentä, pääjohtaja ja 4 ulkopuolista) ja hallintoneuvosto (21 jäsentä, joista 7 kansanedustajia).
1995	Rataverkkoa hallinnoimaan perustettiin Ratahallintokeskus
2006	Ratahallintokeskuksesta erotettiin Rautatievirasto valvomaan rautatiejärjestelmän yhteentoimivuutta ja turvallisuutta
2010	VR:n palveluksessa 11 900 henkilöä
2010	Ratahallintokeskuksen tehtävät siirrettiin Liikennevirastolle ja Rautatieviraston tehtävät Liikenteen turvallisuusvirastolle.
2010	VR-konsernin liikemerkiksi VR Group Oy. Se koostuu asiakasryhmien ympärille muodostetuista divisiooneista, jotka ovat Matkustajaliikenne, Logistiikka, Infrapalvelut, Palvelut ja tuotanto, Oy VR Rata Ab Venäjä ja kansainväliset toiminnot. Tukitoiminnot Talous, Turvallisuus, Henkilöstö, Viestintä, Ympäristö ja It-palvelut siirtyivät konsernitasolle. Samalla toteutettiin kolme fuusiota: Pohjolan Liikenne-konsernin emoyhtiö sulautettiin ensin VR Osakeyhtiöön. jolloin Pohjolan Liikenteen henkilöliikenne siirtyi henkilöliikennedivisioonaan ja tavaraliikenne logistiikkadivisioonaan. Tämän jälkeen VR Osakeyhtiö sulautettiin VR-Yhtymään. Kaikki Transpoint-yhtiöt, Pohjolan Liikenteen bussiyhtiöt ja Oy VR-Rata ab Jatkoivat omina yhtiöinä 2012 VR Group Oy:n rakenne: VR matkustajaliikenne (AVECRA 60%, Pohjolan Liikenne 100%), VR Transpoint, Oy VR Track Ab (myyty Norjaan 2018), Tukitoiminnot: Junaliikennöinti, Kunnossapito, Venäjä ja kansainväliset toiminnot. Konsernipalvelut
2019	VR Trackin nimeksi NRC Group Finland (norjalainen pörssiyhtiö)

Vesistö- ja vesiliikennehallinto

1850	Luotsi- ja Majakkalaitos perustettiin
1885	Kolme maanviljelysinsinööri virkaa
1889	Pohjoinen maanviljelysinsinööripiiri perustettiin; Itäinen piiri perustettiin 1891 ja Läntinen 1892
1890	Maanviljelysinsinööripiireille johtosääntö
1917	Merenkulkuhallitus perustettiin hoitamaan kaikkia merenkulkuasioita mukaan lukien luotsi- ja majakkatoiminta
1925	TVH:n vesistöjärjestelyosasto perustettiin
1925	TVH:n kanavaosasto perustettiin
1964	Vesistöjärjestelyosaston nimeksi Vesistöosasto
1964	Kanavaosaston nimeksi Vesitieosasto
1970	Maatalousministeriön alainen Vesihallitus perustettiin. Se muodostui Maataloushallituksen insinööri-osastosta, jonka alaisia maanviljelysinsinööripiirit olivat, TVL:n vesistöosastosta, hydrologisesta toimistosta, erillisestä vesistöjen säännöstelytoimistosta ja osasta Metsähallitusta. Maanviljelysinsinööripiireistä tehtiin vesipiirejä (yht. 13 kpl). Keskuspaikat vesitoimistoja.
1971	Maatilahallitus, kun Maataloushallitukseen yhdistettiin Asutushallitus
1986	Vesihallituksen seuraajaksi Vesi- ja ympäristöhallitus (Ympäristöministeriön alainen), Vesipiireistä vesi- ja ympäristöpiirejä
1990	TVL:n Vesitieosasto siirrettiin Merenkulkuhallitukseen, jolloin TVL:stä tuli Tielaitos
1993	Maatilahallitus lopetettiin ja sen tehtävät siirrettiin Maa- ja metsätalousministeriön eri osastoille
1995	Vesi- ja ympäristöhallituksen seuraajaksi Suomen ympäristökeskus SYKE (tutkimuslaitos), piireiksi alueelliset ympäristökeskukset
1997	Merenkulkuhallituksesta Merenkululaitos, joka muodostui keskushallituksesta ja merenkulkupiireistä
2004	Merenkululaitoksesta erotettiin Varustamoliikelaitos ja Luotsauslaitos
2006	Merenkulkupiirit lopetettiin
2010	Merenkululaitoksen turvallisuustehtävät Liikenteen turvallisuusvirastolle (Trafi), muut tehtävät Liikennevirastolle
2010	Alueelliset ympäristökeskukset siirretään osaksi ELYjä

Ilmailuhallinto

1943	TVH:n lentokenttäosasto
1972	Ilmailuhallitus
1972	TVH:n lentokenttäosasto Ilmailuhallitukseen
1991	Ilmailuhallituksesta Ilmailulaitos
1998	Ilmailulaitoksesta valtion liikelaitos
2006	Liikelaitoksesta Ilmailulaitos Finavia
2006	Ilmailuhallinto Ilmailulaitoksen viranomaistehtäviä varten
2010	Finaviasta osakeyhtiö
2010	Ilmailuhallinnon tehtävät Liikenteen turvallisuusvirastolle

Ajoneuvohallinto

1966	Autorekisterikeskus (ARK)
1994	ARK:sta liikelaitos
1996	ARK:n seuraajaksi virasto Ajoneuvohallintokeskus (AKE) ja katsastusta varten Autokatsastus Oy, yksityistettynä A-Katsastus Oy
2010	AKE:n tehtävät Liikenteen turvallisuusvirastolle (Trafi)

Liikennevirasto

- 2010** Liikennevirasto perustettiin. Se jakaantui liikennejärjestelmäosastoon, meriosastoon, rautatieosastoon, tieosastoon ja hallinto-osastoon. Lisäksi virastoon kuuluivat viestintä, esikunta ja sisäinen tarkastus.
- 2011** Organisaatiota muutettiin niin, että siihen kuuluivat liikennejärjestelmät, investointi, kunnossapito, liikenteen hallinta ja hallinto sekä lisäksi viestintä, esikunta, Ely-koordinointi, oikeuspalvelu ja sisäinen tarkastus
- 2013** Organisaatiota muutettiin niin, että siihen kuuluivat toiminnan ohjaus, hankkeet, väylänpito, liikenne ja tieto sekä lisäksi sisäinen tarkastus, viestintä, Ely-liikenne ja strategia
- 2015** Organisaatiota muutettiin niin, että siihen kuuluivat toiminnan ohjaus, suunnittelu ja hankkeet, väylänpito, ELY-ohjaus, liikenne ja tiet sekä liikenne ja tieto sekä lisäksi strategia, viestintä ja yhteiskuntavastuu
- 2019** Liikenneviraston seuraajaksi Väylä (Väylävirasto, -väyläomaisuuden hallinta)

Liikenteen turvallisuusvirasto (Trafi)

- 2010** Toimialat: sääntely ja kehittäminen, luvat ja hyväksynnät, valvonta, tietovarannot
Toiminnot: strategia, viestintä, oikeus- ja hallinto-osasto
Liikennemuotojohtajat: ilmailu, tieliikenne, rautatieliikenne, merenkulku, tieto.
- 2015** Toimialat: kehittäminen, asiakaspalvelu, tietovarannot
Toiminnot: hallinto, lakiasiat, viestintä
Liikennemuotokohtaiset johtajat: ilmailu, merenkulku, rautatiet, tieliikenne, tieto
- 2019** Liikenteen turvallisuusvirasto Trafi, Viestintävirasto ja osa Liikenneviraston toiminnoista yhdistettiin Liikenne- ja viestintävirastoksi Traficom (liikenteen ja viestinnän viranomaistehtävät)
- 2019** Perustetaan liikenteenohjauskonserni Traffic Management Finland Group Oy (liikenteen ohjaus- ja hallintapalvelut). Liikenne- ja viestintäministeriön omistajaohjauksen alainen. Liikennemuotokohtaiset tytäryhtiöt Finrail Oy, Air Navigation Services Finland Oy, Vessel Traffic Services Oy ja Intelligent Traffic Management Finland Oy.
- 2021** Liikenteenohjausyhtiö Fintraffic Oy. Tytäryhtiöt Fintraffic Raide Oy, Finlogic Oy (sähköradan keskuskäyttötoiminto), Fintraffic Tie Oy, Fintraffic Meriliikenteen ohjaus Oy, Fintraffic Lennonvarmistus Oy. Fontraffic tuottaa Digitaffic-palvelun (ajantasaista liikennetietoa tie-, rautatie- ja vesiliikenteestä)

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukset (ELY) (yht. 15 kpl)

- 2010** Vastuualueet:
- elinkeinot työvoima ja osaaminen
 - liikenne ja infrastruktuuri
 - ympäristö ja luonnonvarat

Pääkaupunkiseudun liikenne- ja ympäristöhallinto

- 1963** Tieneuvottelukunta, jossa edustettuna Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö, Valtiovarainministeriö, Tie- ja vesirakennushallitus, Helsingin kaupunki, Espoon kaupunki, Helsingin maalaiskunta, myöhemmin myös Rautatiehallitus, Kauniaisten kaupunki, YTV ja Ilmailuhallitus
- 1968** Insinööritoimiston Wilbur Smith & Polvinen liikennetutkimus ja -suunnitelma. Johtoryhmäsää edustettuna Helsingin kaupunki (puheenjohtaja), alueen kaupungit, Tie- ja vesirakennuslaitos (TVL) ja VR.
- 1970** Pääkaupunkiseudun yhteistyötoimikunta (TTY)
- 1970** Helsingin seudun yhteiskuntatutkimuksen neuvottelukunta HESYN

- 1971** Helsingin bussiliikenteen reittisuunnitelmat HKL:n ja yksityisten liikennöitsijöiden yhteistyönä (Hejuli-sopimus). HKL sai lipputulot ja maksoi liikennöitsijöille neuvotellun korvauksen. HKL:n lippu kaikkiin busseihin, sama maksu koko kaupungin alueella 1973.
- 1970** Tieneuvottelukunnan alaisuuteen Helsingin kaupungin ja TVL:n maksamana Helsingin kaupunkiseudun liikennesuunnittelun koordinoitavisto (HELKO), joka 1979 liitettiin YTV:n kansliaan liikenneosastona (liikennetutkimukset ja liikennesuunnitelmat)
- 1974** Pääkaupunkiseudun yhteistyövaltuuskunta (YTV), v. 1972 lain perusteella ja siihen kuuluivat Helsinki, Vantaa, Espoo ja Kauniainen. Sen toimialaan kuului seutuliikenne, jätehuolto sekä seutu- ja ympäristötieto (ilman laatu).
- 1972** Tultuaan kaupungeiksi Espoo 1972, Vantaa 1974 sisäisten linjojen luvat Liikenneministeriöltä järjestysoikeudelle (Helsingissä kaupunkina ennestään maistraatille), 1978 kaupunginhallitukselle.
- 1975** Joukkoliikennetoimisto Vantaalle, Espooseen 1978
- 1977** Pääkaupunkiseudun liikennetutkimus, myös 1988 ja 2008 (LITU)
- 1978** Seudullisten bussilinjojen luvat Liikenneministeriöltä YTV:lle
- 1982** Jätehuolto YTV:lle
- 1986** Tieneuvottelukunnan tilalle Liikenneneuvottelukunta, jossa edustettuina Liikenneministeriö, TVL, YTV, Pääkaupunkiseudun kunnat ja VR
- 1986** Seutulippu uuden YTV-lain perusteella, siihen liittyivät Kerava 2006, Kirkkonummi 2007
- 1987** Ämmässuon kaatopaikka
- 1990** Jätekuljetusten kilpailuttaminen uuden hankintalain perusteella
- 1993** Pääkaupunkiseudun ilmanlaatuindeksi
- 1994** Ensimmäinen pääkaupunkiseudun liikennejärjestelmäsuunnitelma (PLJ), joita tehtiin neljän vuoden välein, tavoitteena kaikkein kuntien hyväksymä näkemys liikennehankkeiden järjestyksestä ja aikatauluista. Vuodesta 2012 lähtien tehty Helsingin seudun liikennejärjestelmäsuunnitelmia (HLJ), mukana 14 kuntaa.
- 1994** Ensimmäinen seutuliikenteen kilpailutus uuden hankintalain perusteella (alkoi 1995, lipputulot YTV:lle, joka maksoi korvaukset kilpailutetuille liikennöitsijöille). Maksuvyöhykkeet kuntarajojen perusteella.
- 1998** Sisäisen liikenteen kilpailutus Espoossa, Vantaalla 1999
- 2001** Reittiopas internettiin
- 2002** Elektroninen, etäluettava matkakortti
- 2005** Kampin paikallis- ja kaukoliikenteen bussiterminaali ja yhteys metroasemalle
- 2005** Kaupunkien sisäinen joukkoliikenne YTV:lle Helsinkiä lukuun ottamatta. Espoon ja Vantaan joukkoliikennetoimistot lopetettiin.
- 2010** YTV:n liikennetehtävät sekä HKL:n suunnittelu-, tilaaja- ja kilpailutustoiminnot kuntayhtymälle Helsingin seudun liikenne (HSL) (Helsinki, Vantaa, Espoo, Kauniainen, Kirkkonummi ja Kerava, Sipoo 2012, Tuusula ja Siuntio 2018). Jäte- ja vesihuoltoasiat sisäryhtymälle Helsingin seudun ympäristöpalvelut (HSY), johon Helsingin, Vantaan, Espoon ja Kauniaisten vesi- ja viemärlaitokset liittyivät 2012.
- 2012** Liikenteen ympäristöasioiden neuvottelukunta, jonka puheenjohtaja Liikenneministeriöstä, asiantuntijoita valtionhallinnosta, keskeisistä sidosryhmistä ja yrityksistä
- 2012** Ensimmäinen pääkaupunkiseudun kuntien ja valtion aiesopimus maankäytöstä, asuntotuotannosta ja liikennehankkeista (MAL)
- 2013** Liikenneneuvottelukunnan tilalle Maankäyttö- ja liikenneneuvottelukunta, jonka puheenjohtaja vuorotellen liikenne- ja ympäristöministeriöiden kansliapäälliköt, jäsenenä ministeriöiden, HSL:n, pääkaupunkiseudun kuntien, Liikenneviraston, Uudenmaan Ely-keskuksen ja Uudenmaan liiton johtoa
- 2016** Kaupunkipyöräjärjestelmä Helsinkiin. 2017 Espooseen ja 2019 Vantaalle
- 2018** Kuntarajojen sijasta maksuvyöhykkeisiin perustuva maksujärjestelmä

RAKENNUSALAN HENKILÖJÄRJESTÖJÄ

Diplomi-insinöörit

- 1934** Suomen maanviljelysinsinöörien yhdistys (MVIY)
1941 Rakennusinsinööriyhdistys (RIY)
1951 MVIY:n nimeksi Maa- ja vesirakennusinsinöörien yhdistys (MVRVY)
1954 RIY:n johtokunta päätti perustaa toimikunnan selvittämään yhteistyötä MVRVY:n kanssa
1955 RIY:n vuosikokous hyväksyi esityksen yhteistoiminnan aloittamisesta MVRVY:n kanssa ja uusi toimikunta alkoi valmistella asiaa
1956 RIY:n ja MVRVY:n johtokunnat hyväksyivät toimikunnan esityksen RILin perustamisesta. MVRVY:n vuosikokous hyväksyi esityksen, mutta RIY:n vuosikokouksessa ei asiassa päästy yksimielisyyteen. Asia jäi pöydälle ja RIY:n johtokunta siirsi asian v.1957 vuosikokoukselle, jossa asiaa ei käsitelty.
1963 RIY:n vuosikokouksen antamin valtuuksin RILin perustamisasiakirja allekirjoitettiin ja merkittiin yhdistysrekisteriin
1965 RIY:n ja MVRVY:n vuosikokoukset päättivät yhdistysten lopettamisesta
1966 RILin toiminta alkoi ainoana liittona
1967 Lämpöinsinöörien yhdistys LIVI hyväksyttiin RILlin jäseneksi

Insinöörit

- 1951** Yleinen Insinööriyhdistys-Rakennusinsinöörit (YRI)
1955 YRI:n nimeksi Insinööriliitto-Rakennusinsinöörit (IRI)
1965 IRI:n nimeksi Rakennusinsinöörit ja arkkitehdit
1969 Nimi palautettiin entiseksi IRI Suomen Arkkitehtiliiton (Safa) nostaman oikeusprosessin seurauksena
1974 Rakennusinsinöörit ja –arkkitehdit RIA perustettiin uudelleen, kun rakennusarkkitehdin tutkinto oli vahvistettu asetuksella 1972

Rakennusmestarit

- 1905** Suomen Rakennusmestari liitto
1972 Liiton nimeksi Rakennusmestarien Keskusliitto (RKL)
2000 RKL:n seuraajaksi Rakennusmestarit ja -insinöörit (AMK)

RAKENNUSALAN ALAKOHTAISIA JÄRJESTÖJÄ

- 1912** Suomen maalarityönantajain liitto, 1945 Suomen Maalarimestariliitto, 2010 Pintaurakoitsijat
- 1917** Suomen Tieyhdistys
- 1917** Suomen Salaojitusyhdistys, 1945 Salaojitusyhdistys, 1977 Salaojakeskus, 2008 Salaojayhdistys
- 1920** Suomen Rakennusteollisuuden työnantajaliitto, 1965 Suomen Rakennusurakoitsijaliitto (SRUL)
- 1921** Sementtiyhdistys (lopetettu 1977)
- 1923** Rakennusaineteollisuuden työnantajaliitto
- 1924** Kattohuopayhdistys (yhdistyi Tasakattourakoitsijain Liittoon 1972)
- 1926** Suomen kunnallisteknillinen yhdistys, 1995 Kuntatekniikan yhdistys
- 1926** Suomen Betoniyhdistys
- 1927** Suomen Rakennusteollisuuden keskusvaltuusto
- 1929** Suomen Tiiliteollisuusliitto
- 1943** Rakennuspuusepänteollisuus, 2002 Puutuoteteollisuus
- 1946** Työnantaja- rakennusmestariyhdistys, 1972 Suomen Rakennusliikkeiden Liitto (SRLL)
- 1947** Voimalaitosrakentajain liitto
- 1947** Suomen Rakennusteollisuusliitto (SRTL), (vuoden 1927 keskusvaltuuston toiminta päättyi)
- 1949** Vesi- ja viemäriyhdistys, 2011 Suomen Vesilaitosyhdistys
- 1949** Maa- ja vesitekniikan tuki ry
- 1951** Suomen geoteknillinen yhdistys
- 1951** SNIL perustettiin nimellä Suomen Neuvottelevien Insinöörien Liitto SNIL ry ja SKOL 1967 nimellä Suomen Konsulttitoimistojen Liitto SKOL ry. Liitoille yhteinen toimisto 1969 (SNIL suunnittelijoiden pätevyys ja auktorisointi, SKOL yrittäjäpolitiikka ja työnantajakysymykset). SNILin nimeksi Suomen Konsulttiyhdistys SNIL ry 1985 ja SKOLin nimeksi Suunnittelu ja Konsulttitoimistojen liitto SKOL 1996. SNIL yhdistyi SKOLiin 2007.
- 1952** Tiiliteollisuuden työnantajaliitto (yhdyi Suomen Tiiliteollisuusliittoon 1970)
- 1954** Suomen Maansiirtokoneliitto, 1960 Suomen Maansiirtourakoitsijoiden Liitto, 1961 Suomen Maarakentajien Keskusliitto (MRK), 2007 Infra ry (yhdessä Asfalttiliiton kanssa)
- 1961** Lattianpäällysteyhdistys, 1999 Lattian- ja seinäpäällysteliitto
- 1962** Rakennustarkastusyhdistys RTY
- 1963** Suomen Betoniteollisuuden Keskusjärjestö, 1993 Betoniteollisuus ry
- 1964** Asfalttiurakoitsijoiden Liitto, 1992 Asfalttiliitto, 2007 Infra ry (yhdessä Suomen Maarakentajain Keskusliiton kanssa)
- 1964** Tasakattourakoitsijain liitto, 1981 Kattourakoitsijain liitto, 1992 Kattoliitto
- 1969** Suomen Vesiyhdistys
- 1970** Rakenteiden mekaniikan seura
- 1970** Paikallisliikenneliitto
- 1974** Liikennesuunnittelun seura
- 1975** Suomen rautatiehistoriallinen seura
- 1977** Suomen rakennuttajaliitto 1977-1996. Asuntokiinteistö- ja rakennuttajaliitto ASRA lopetettiin 1996 ja yhdistyi rakennuttajaliittoon yhteisenä nimenä Rakli ry. Suomen toimitila- ja rakennuttajaliitto Rakli ry 1996-2007. Asunto-toimitila ja rakennuttajaliitto Rakli ry 2007-2013. Kiinteistönomistajat ja rakennuttajat Rakli ry 2013- (hoitaa myös Suomen kauppakeskusyhdistyksen, Suomen opiskelija-asunnot SOA:n ja Suomen rakennuttajaliiton asiamiestoiminnot)
- 1981** Suomen Vesitiehdistys
- 1992** SRLL, SRUL ja SRTL yhdistyivät Rakennusteollisuuden Keskusliitoksi (RTK)
- 1993** Suomen Rakennustuoteteollisuus RTT ry

- 1998** Pientaloteollisuus PTT ry
2001 RTK ja RTT yhdistyivät nimenä Rakennusteollisuus RT ry
2007 Rakennusteollisuus RTT:stä kattojärjestö, johon kuuluu Talonrakennusteollisuus ry, Rakennustuoteteollisuus RTT ry (Rakennusmateriaalit-jaosto, Betoniteollisuus ry, Pientaloteollisuus PTT ry, Puutuoteteollisuus ry ,v 2015 Metsäteollisuus ry:hyn, Teräsrakenneyhdistys ry), Infra ry, LVI-tekniset Urakoitsijat ry, Pinta-toimiala (Pintaurakoitsijat ry, Katto-liitto, Lattian- ja seinäpäällysteliitto ry, Teollisuuden muurausurakoitsijat)

RAKENNUSALAN OPETUS

- 1849** Teknillinen reaalikoulu
1861 Teknilliseen reaalikouluun rakennusosasto
1872 Reaalikoulun nimeksi Polyteknillinen koulu
1879 Polyteknillisen koulun nimeksi Polyteknillinen opisto
1886 Rakennusmestareita kouluttavat teollisuuskoulut 1908 Teknillinen Korkeakoulu
1908 Polyteknillisestä opistosta Suomen Teknillinen korkeakoulu (tutkintovaatimuksiin diplomityö). Osaston nimeksi Insinööriosasto. Hallintoelin osastokollegi.
1933 Osaston nimeksi Rakennusinsinööriosasto
1912 Ensimmäinen teknillinen opisto perustettiin Tampereelle.
1941 Suomen Teknillisen korkeakoulun nimeksi Teknillinen korkeakoulu
1941 Korkeakoulun insinööritutkinnon nimikkeeksi diplomi-insinööri
1942 Teollisuuskouluista teknillisiä kouluja tutkintonimikkeenä teknikko (rakennusmestari)
1943 Opiston insinööritutkinnon nimikkeeksi insinööri
1958 Oulun yliopisto perustettiin
1959 Rakennusinsinöörien koulutus Oulun yliopistossa aloitettiin
1965 Rakennusinsinöörien koulutus Teknillisen korkeakoulun Tampereen sivukorkeakoulussa aloitettiin
1971 Osastolle laitosjako: Yleisen rakennustekniikan laitos, Tie- ja liikennetekniikan laitos, Vesitekniikan laitos, Rakennetekniikan laitos.
1972 Itsenäinen Tampereen teknillinen korkeakoulu perustettiin; nimi muuttui 2003 Tampereen teknilliseksi yliopistoksi, joka 2019 yhdistettiin Tampereen yliopistoon kahtena tiedekuntana: Rakennettu ympäristö, Tekniikka ja luonnontieteet
1987 Maanmittaus- ja rakennustekniikan osasto. Laitokset: Rakennetekniikan laitos, Yhdyskuntatekniikan laitos, Maanmittaustekniikan laitos. Hallintoelin osastoneuvosto.
1988 Rakennus- ja maanmittaustekniikan osasto (laitosjako entinen)
1991 Opistoista ammattikorkeakouluja tilapäisellä luvalla; varsinainen toiminta alkoi 1996
1996 Rakennusinsinöörien koulutus päätettiin lopettaa Oulun yliopistossa
1996 Rakennusalan teknikkokoulutus lopetettiin ja korvattiin rakennusmestari AMK -tutkinnolla
1996 Rakennus- ja yhdyskuntatekniikan osasto. (ei laitoksia)
1999 Rakennus- ja ympäristötekniikan osasto
2001 Rakennusmestari AMK -tutkintonimikkeeksi insinööri AMK
2007 Rakennusalan työnjohdon koulutusohjelman nimikkeeksi rakennusmestari (AMK)
2007 TTK:n rakennusosaston toiminta hallinnollisena yksikkönä päättyi; viimeisenä virallisena nimenä Rakennus- ja ympäristötekniikan osasto
2008 Teknillinen korkeakoulu jakautui neljään tiedekuntaan. Rakennusosaston seuraajaksi Rakennus- ja rakennustuotantotekniikan laitos sekä Yhdyskunta ja ympäristötekniikan laitos TTK:n Insinööritieteiden ja arkkitehtuurin tiedekunnassa.
2009 Rakennustekniikan opetus aloitettiin uudelleen Oulun yliopistossa, kun konetekniikan koulutusohjelmaan perustettiin rakennesuunnittelun ja rakennusteknologian suuntautumisvaihto.
2010 Aalto-yliopisto aloitti toimintansa, kun Teknillinen korkeakoulu, Kauppa- ja kauppa- ja taideteollinen korkeakoulu yhdistettiin. Teknillisen korkeakoulun toiminta hallinnollisena yksikkönä päättyi vuoden lopussa.
2011 Aalto-yliopisto jakautui kuuteen korkeakouluun, joita oli neljä entisen TTK:n neljä tiedekuntaa, Kauppa- ja kauppa- ja taideteollinen korkeakoulu, Taiteiden ja suunnittelun korkeakoulu, johon TTK:n arkkitehtiosasto siirrettiin. Rakennusosaston seuraajina olivat Rakennustekniikan laitos ja Yhdyskunta- ja ympäristötekniikan laitos, jotka sijoituivat Insinööritieteiden korkeakouluun yhdessä neljän muun laitoksen kanssa.
2016 Insinööritieteiden korkeakoulu jakautui kolmeen laitokseen: Konetekniikan laitos, Rakennetun ympäristön laitos ja Rakennustekniikan laitos
2017 Oulun yliopisto sai oikeuden aloittaa rakennus- ja yhdyskuntatekniikan diplomi-insinööri- koulutuksen v. 2018

RAKENNUSALAN LEHTIÄ

1905	Rakennustaito
1925	Talonomistajain lehti, nykyisin Suomen Kiinteistölehti
1925	Rakentaja
1930	Sementtituote-Cementprodukt, 1949 Sementtituote, 1962 Betonituote, 1992 Betoni
1931	Tielehti, 1974 Tie- ja liikenne
1945	Rakennusinsinööri, 1964 Rakennustekniikka. Nimi Rakennusinsinööri varattiin RILin sisäisen tiedotuslehden käyttöön ilmestyen aluksi erillisenä, 2004 osana Rakennustekniikka lehteä, 2010 verkossa, 2016 verkossa nimellä RIL-uutiset
1946	Kunnallistekniikka, 1995 Kuntatekniikka
1960	Vesitalous
1960	Maansiirto, 2007 Infrarakentaja, 2013 Infra
1963	Rakennusvalvonta, 1973 Rakennusvalvontauutiset, 1986 Rakennusvalvonta, 2001 Rakennettu ympäristö
1965	Asfaltti
1966	Rakennuslehti
1967	Rakennusinsinööri ja -arkkitehti RIA
1968	Rakenteiden mekaniikka
1978	Teräsrakenne
1980	Puu
1982	Liikenne
1986	Suomalainen Kivi
1988	Rautatietekniikka
1993	Talotekniikka

Toimintansa lopettaneita lehtiä: Rakennusteollisuus, Rakennustuotanto, Me Rakentajat, Pientalo, Osaava Kodinrakentaja, Tiili, Tieinsinööri, Paikallisliikenne

RAKENNUSALAN VIENTIHANKKEITA

Eurooppa

Neuvostoliitto ja Venäjä

Pohjoisen voimalaitokset (Jäniskoski, Rajakoski, Kaitakoski, Ylä-Tuloma) 1947-1965
Pääjärven metsätalouskeskus 1971-1975
Svetogorskin selluloosa- ja paperikombinaatti 1972-1988
Kostamuksen vuoriteollisuuskombinaatti 1977-1985
Orenburg-Chust -kaasulinja kompressoriasemineen 1976-1977
Pulkovskaja-hotelli 1979-1983
Togliatin autotehtaan varaosavarasto 1982-1983
Tosnon rautatievaunujen valmistelu- ja korjauskeskus 1982-1985
Kondrovon kartonkitehtaan saneeraus 1986-1989
Voronezin videonauhuri tehdas 1987-1989
Jamburgin kaupungin rakennus- ja valvontaurakka 1986-1987
12 silmäklinikkaa eri puolille Neuvostoliittoa 1987-1989
Tretjakovin gallerian saneeraus ja lisärakennus 1982-1990
Metropol-hotellin saneeraus Moskovassa 1986-1990
Astoria-hotellin saneeraus Pietarissa 1986-1989
Sotilaskylät Andreapol, Kassimovo, Kubinka, Marina Horka, Mulino, Novo Smolino, Saikovka, Sokol, Ross, Vsevolozsk ja Ala-Kurtti 1992-1995
Sertolovon elementtitehdas 1994-1996
Ardalinin öljykentän perustamistyöt 1993-1995
Eremitaashin saneeraus ja tauluvarasto Pietarissa 1990-2003
General Motorsin kokoonpanotehdas Togliattiin 2001-2002
YIT:n etabloituminen Venäjälle/Baltiaan vuodesta 1997 lähtien
Pietarin läntinen puhdistamo 2000-luvulla
Sahalinin öljykentän öljynporauslauttojen betonirakenteet 2003-2005

Baltia

Viru-hotelli Tallinnassa 1969-1972 (Neuvosto-Viro)
Kommunaar-kenkätehdas Tallinnassa 1983-1985 (Neuvosto.Viro)
Tallinnan viljasatama ja elintarvikevarasto 1984-1986 (Neuvosto-Viro)
Rakverin lihakombinaatti 1987-1990 (Neuvosto-Viro)
Suomen Tallinnan-suurlähetystön saneeraus 1994-1996 (Viro)

Ruotsi

Ruotsin tunnelihankkeet vuodesta 1994 alkaen
Klara Strand -kaupunkisuunnitteluhanke, Tukholma

Muu Eurooppa

Wroclavin ja Katowicen hotellit 1978-1980 (Puola)
Shottonin paperitehdas 1983-1985, 1988-1989 (Iso-Britannia)
Espanjan loma-asunnot 1985-1992 (Espanja)
Etabloitumisyrietykset Saksaan 1960-luvulta lähtien (Saksa)
Swietokryzki-vinoköysisillan suunnittelu 2000-luvun alussa (Puola)

Lähi-Itä ja Pohjois-Afrikka

Saudi-Arabia

Medinan vesilaitosprojekti 1974–1981
Jeddan jätevesilaitos 1977-1979
Al Bahan emiirikunnan kartat ja kunnallistekniset suunnitelmat 1982-1986 (suunnitteluhanke)
Gosi Housing 1980–1981
MABCO:n elementtitehdas 1976–1977
Riadin jätevesilaitos 1980-1986
Tabukin ja Al Dawasirin viljasiilot 1980-luvulla

Irak

Karbalan vesilaitos 1958
Diala-joen pato ja silta 1960-luvun lopulla
Tekniset maatalousinstituutit 1979–1981
28 ammattikoulua 1977-1980
Baghdadin konferenssipalatsi 1978–1982
Tajiat Island 1980–1983
Baghdadin monitoimitilat 1981-1984

Libya

Ras Lanuf -kaupunki 1980–1986 (suunnitteluhanke)
Sirte Bay Conferens Centre Sirte 1988-1989 (suunnittelu ja projektinjohto)
Vesi-Pekan satamaprojektit ja ruoppaukset 1976-1986
Beni Walidin koulutuskeskus ja ”ompelukonetehdas” 1981–1986
Napetcon öljynjalostamon maalaustyöt 1987-1990

Muut maat

Ammanin ja Akaban vedenpuhdistuslaitokset 1962-1968 (Jordania)
Shaahin henkivartiokaartin asunnot 1977–1979 (Iran)
Hodeidan viljasiilot 1978–1980 (Pohjois-Jemen)
Abu Dhabin viljasiilot 1975–1978 (Arabiemiirikuntien liitto)
Kairon Sphinx ja Marriot -hotellit (Egypti).

Saharan eteläpuolinen Afrikka

Tansania

Mtwara-Lindin vesihuoltohanke 1972–1992
Panganin vesivoimalaitos 1991–1994

Kenia

Maaseudun vesihuollon kehittämishanke, Kagamega, 1981-1988
Maailmanpankin tierakennushankkeet 1981–1986

Nigeria

Benin City 1977–1979

Liberia

Lemminkäisen urakat Liberiassa 1977–1991

Muut Afrikan maat

Etiopian voimalinjat 1983–1987

Aasia

Pha Rungin telakka 1979–1984 (Vietnam)
Hanoi vesihuoltoprojekti 1980-1990 (Vietnam)
Colombon sairaala 1987–1990 (Sri Lanka)
Pekingin hotellikompleksi 1980-luvun jälkipuoliskolla (Kiina)
Tianwanin ydinvoimalaitoksen rakennesuunnittelu 1990-luvun lopussa (Kiina)
Lukuisat vesilaitostoimitukset 1990-luvulla (Kiina)
Binh-sillan suunnittelu 1990-luvun lopussa, Haiphong (Vietnam)
Chenab-sillan suunnittelu 2000-luvun alussa, Jammu & Kahmir (Intia)
Rao II -sillan suunnittelu 2012 (Vietnam)

Amerikka

Lohjan yritysostot USA:sta 1980-luvun jälkipuoliskolla (USA)
Televerkot 2000-luvulla (USA & Kanada)
Fray Bentosin sellutehdas 2005–2007 (Uruguay)